

PROGRAMACIÓN LÍRICA DA CORUÑA 2021

“Parténope”

Georg Friedrich Händel

Teatro Colón de A Coruña, sábado 2 de outubro (20h)

Solistas da X Edición de Le Jardin des Voix, Academia para xoves cantantes de Les Arts Florissants

Parténope.... **Ana Vieira Leite**, soprano

Rosmira / Eurimene... **Helen Charlston**, mezzosoprano

Arsace... **Hugh Cutting**, contratenor

Armindo... **Alberto Miguélez Rouco**, contratenor

Emilio... **Jacob Lawrence**, tenor

Ormonte... **Matthieu Walendzik**, barítono

Equipo artístico

William Christie, Dirección Musical

Sophie Daneman, Dirección de Escena

Jean-Luc Taillefert, Diseño de escenario y vestuario

Christophe Garcia, Coreografía

William Christie y Paul Agnew, Co-dirección da academia

Orquesta de Les Arts Florissants

Orquesta de Les Arts Florissants

Violíns

Emmanuel RESCHE, Violín solo*

Myriam GEVERS

Augusta MCKAY LODGE*

Christophe ROBERT

Catherine GIRARD

Sophie GEVERS-DEMOURES

Jeffrey GIRTON*

Michèle SAUVÉ

Violas

Galina ZINCHENKO

Simon HEYERICK

Lucia PERALTA

Violonchelos

David SIMPSOM**

Elena ANDREYEV

Magali BOYER

Alix VERZIER

Contrabaixo

Joseph CARVER**

Frauta travesera

Charles ZEBLEY

Oboes

Pier Luigi FABRETTI

Yanina YACUBSOHN

Fagotes

Claude WASSMER

Trompas

Nicolas CHEDMAIL

Philippe BORD

Trompeta

Julia BOUCAUT

Chave

Florian CARRÉ**

Conselleira lingüística

Rita de Letteris

Edición da partitura: Les Arts Florissants, Pascal Duc

**Baixo continuo

*Antigos estudantes da Juilliard School de Nova York

Presentación

Un dos aspectos más destacados da tempada 2021-2022 de Les Arts Florissants é que celebra o 20 aniversario da academia Jardin des Voix!

É a primeira vez que Les Arts Florissants achégase a "Parténope", a primeira ópera cómica de Händel, na que o compositor se libera das regras da ópera seria. Dirixida alternativamente por William Christie e Paul Agnew e posta en escena por Sophie Daneman, esta nova producción convídache a redescubrir esta obra mestra esquecida... pero tamén a coñecer a seis voces excepcionais: os seis gañadores da décima edición do Jardin des Voix, a famosa academia para mozos cantantes de Les Arts Florissants.

Creado en 2002, Le Jardin des Voix converteuse nun viveiro excepcional para talentos internacionais. Baixo a dirección de William Christie e Paul Agnew, esta academia bienal dá a benvida a mozos cantantes clásicos que comezan a súa carreira, ofrecéndolle unha experiencia profesional no repertorio barroco que inclúe unha xira internacional con Les Arts Florissants.

Desde 2017, Le Jardin des Voix ten a súa residencia en Thiré (Vendée, Pays da Loire). Entre os finalistas destacados anteriores: Marc Mauillon (2002), Christophe Dumaux (2002), Sonya Yoncheva (2007), Emmanuelle de Negri (2009), Lea Desandre (2015), Eva Zaïcik (2017) ...

Introducción

Catro pretendentes para unha muller –uno dos cales é, á súa vez, unha muller travestida– constitúe o punto de partida dunha das óperas más singulares entre as compostas por Händel para o público londiniense.

Con Parténope, o compositor sajón ensaiaba un rexistro dramático que participaba á vez do carácter antiheroico e satírico da antiga ópera veneciana e da comedia de enredo sentimental característica de a ópera buffa.

Rexeditada polo xerente da Royal Academy of Music por xulgar o seu libreto como un produto da «depravación do gusto do público italiano», Parténope alcanzou con todo un éxito comercial que avalou a súa reposición sete anos despois no mesmo escenario.

Afastada tamén no musical dos estándares da ópera seria, Parténope está servida mediante unha partitura de carácter más lixeiro que o habitual, con arias breves e diversos números de conxunto que axilizan a acción e aproxímana ao ideal do «teatro cantado».

Argumento

Acto I

A raíña Parténope consagra a súa nova cidade. Cando o seu capitán Ormonte vén anunciarlle que os soldados do reino veciño de Cumes acamparon nas proximidades e que o seu príncipe Emilio quere falar con ela, declárase disposta a desafialo. Un mozo que di chamarse Eurímenes chega á corte, pretendendo naufragar. A Arsace, favorito da raíña, sorpréndelle o parecido entre Eurímenes e Rosmira, antiga prometida á que abandonou cando se namorou de Parténope. O tímido Armindo establece amizade con Eurímenes ao que confesa o seu amor secreto por Parténope; o recentemente chegado non tarda en darlle consellos. Arsace conversa con Eurímenes quen lle revela que é Rosmira, que veu a buscalo. Está furiosa pola súa traizón. Cando Arsace dille que segue amánda, Rosmira pídelle, se desexa recuperar a súa confianza, que xure solemnemente que non revelará a súa identidade. Ormonte comunica a Parténope que os seus guerreiros están listos para responder a un ataque, aínda que dubida que as intencións de Emilio sexan malas; pregúntase se para Parténope entrar en guerra é simplemente un modo de impresionar a Arsace. Armindo declara timidamente o seu amor a Parténope, pero afástase cando chega Arsace. Aínda que admite sentir certo afecto por Armindo, Parténope asegura a Arsace que el é o seu único dono. Eurímenes interrompe a súa conversación e insulta a Arsace ante Parténope, que reafirma a súa adoración polo seu turbado favorito. Rosmira, a soas con Arsace, búrlase do seu suposto arrepentimento: non cabe dúbida de que ama a Parténope. Arsace lamenta a súa difícil situación. Emilio, que veu a parlamentar, tamén manifesta o seu apaixonado amor por Parténope, que rexeita con desdén a súa arrogante proposta de matrimonio e declaralle a guerra. A raíña nomea ao seu favorito, Arsace, comandante dos exércitos para a batalla que se prepara e ante os celos dos seus outros pretendentes (en parte alentados pola

maldade de Rosmira), decide encabezar ela mesma as tropas. Preocupado por Rosmira, Arsace tenta en balde disuadir a Eurímenes de combater no exército de Parténope, sen poder explicar alertamente os seus motivos. Armindo teme que Eurímenes tamén estea namorado de Parténope, pero Eurímenes tranquilízalle asegurando que a súa presa é outra.

Acto II

Emilio e Parténope reúnen ás súas tropas e comeza a batalla. O valor de Armindo salva a Parténope; Arsace, velando en todo momento por Rosmira/ Eurímenes, capture a Emilio. Emilio, desprezado por Parténope, chora amargamente a súa derrota na guerra e no amor. A raíña non pode gozar da vitoria pola actitude de Eurímenes, que insulta ata a saciedade a Arsace e, para asombro de Emilio, reivindica todo o mérito da vitoria. O silencio de Arsace ante a groseira arrogancia de Eurímenes deixa perplexo a todos. Eurímenes se obstina en provocar en duelo a Arsace. Parténope ordena arrestalo/a e afirma que adorará a Arsace ata que a morte sepáreos. Arsace ofrece publicamente facer as paces con Eurímenes e, en voz baixa, tenta distraer a Rosmira da súa vinganza, pero ela segue acusándolle de traizón; a sorpresa de Emilio e Armindo ante a aparente covardía de Arsace aumenta cando Eurímenes toma o seu defensa. Rosmira, a soas, expresa o seu tormento: os intensos celos e a sede de vinganza desgárranlle o corazón. Arsace convence a Parténope de que libere a Eurímenes de prisión, pero o seu xuramento impídelle xustificar esta petición e explicar o seu evidente malestar. Parténope coquetea entón co galante Armindo para lograr del unha declaración de amor e pídelle tiernamente que non alivie o seu sufrimento; a raíña reflexiona sobre o valor do amor de Armindo, comparando a súa propia paixón por Arsace a unha bolboreta atraída por unha chama. Eurímenes, liberado a condición de non presentarse ante Parténope, solicita a Armindo que lle concierte unha audiencia coa raíña á que quere revelar un gran secreto. Arsace, que buscaba a Rosmira, dirixelle tenras palabras,

pero volve ser rexeitado por ela. Entre o amor e a vergoña, Arsace sente atafegado polos excesos das súas emocións.

Acto III

Polo agarimo que sente por Armindo, Parténope concede unha audiencia a Eurímenes; Arsace teme secretamente o que Rosmira poida dicir á raíña. Eurímenes é recibido e preséntase como o defensor da princesa Rosmira, a quen Arsace prometeu matrimonio antes de abandonala por Parténope; Arsace admíteo e Eurímenes describe a dor de Rosmira. Enfurecida, Parténope escolle inmediatamente a Armindo como favorito e esixe que Arsace e Eurímenes enfróntense nun combate mortal para reparar a honra das dúas mulleres burladas. Arsace fai todo o posible por evitar un duelo contra Rosmira, pero respecta o seu xuramento de silencio. Emilio ofrece o seu apoio a Arsace, o seu compañoiro de infortunios, mentres Armindo, agradecido, toma o partido de Eurímenes. Arsace pregunta a Rosmira se aínda non o atormentou o suficiente e se non pensa renunciar á súa vinganza; suplícalle compaixón, asegura que arde de amor por ela, pero ela declara que deixou de amarlle. Co corazón roto, despídese, deixando á nova muller chea de desexo de perdoalo pero aínda incapaz de confiar nel. O leal Armindo está tolo de alegría ante a idea de que Parténope por fin responda o seu amor. Destruído, Arsace tenta afogar as súas penas co soño. Rosmira obsérvaoo mentres dorme e dáse conta do moito que o ama, pero ao ver que Parténope está a espiarllas, retoma o seu papel de Eurímenes. Arsace espértase axitado e chama a Rosmira;inxuriado por ambas as mulleres, maldí a infernal tiranía do deus do amor. Armindo e Emilio reconcílianse; Emilio admite ao seu rival que aínda arde de amor por Parténope, pero entende agora que a auténtica gloria reside nun corazón tranquilo e satisfeito. Para Arsace e Eurímenes o campo de honra está preparado. Emilio e Armindo preséntanllas as espadas e lles intiman a iniciar a loita; os árbitros presencian estupefactos como Arsace négase a loitar e soporta as provocacións de Eurímenes sen pestanexar. Por fin, Arsace

acepta loitar se ambos os adversarios fano a peito aberto. Os árbitros explican a Eurímenes que debe atacar e Rosmira móstrase evasiva; atacada por Arsace e obrigada a elixir o que debe revelar, confesa a súa verdadeira identidade. Parténope observa que o pracer do amor sempre está embazado de dificultades; decide casar con Armindo, reúne a Arsace e Rosmira e fai as paces con Emilio. Acéndense os fachos nupciais e todo o mundo acolle con alegría a perspectiva dunha dobre voda.

Programma

Obertura

Acto I

- I,1 Recitativo "Tu dell'eccelse mura" (Parténope)
Coro "Viva Parténope" (Arsace, Rosmira, Armindo, Emilio, Ormonte)
- I,2 Recitativo "Arsace, Armindo" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo)
- I,3 Recitativo "Regina, in folte schiere" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo, Ormonte)
Aria "L'Amor ed il destin" (Parténope)
Aria "O Eurimene ha l'idea di Rosmira" (Arsace)
- I,4 Recitativo "Cavagliere, se gli Dei" (Rosmira, Armindo)
Aria "Se non ti sai spiegar" (Rosmira)
Recitativo "Armindo ardisci" (Armindo)
Aria (Armindo)
- I,5 Recitativo "Ah! che un volto fatal" (Arsace, Rosmira)
Aria "Un'altra volta ancor" (Rosmira)
Recitativo "Rosmira, oh Dio" (Arsace)
Aria "Sento amor con novi dardi" (Arsace)
- I,6 Recitativo "Stan pronti i miei guerrier" (Parténope, Ormonte)
Aria "T'appresta forse Amore" (Ormonte)
- I,7 Recitativo "Signora, Armindo" (Parténope, Armindo)
- I,8 Recitativo "E di che reo son io?" (Parténope, Arsace)
Duetto "Per te moro" (Parténope, Arsace)
- I,9 Recitativo "E se giunge Eurimene?" (Parténope, Arsace, Rosmira)
Aria "Sei mia gioia" (Parténope)
Recitativo "I novelli amor tuoi" (Arsace, Rosmira)
Aria "Dimmi pietoso ciel" (Arsace)
- I,10 Recitativo "Ecco Emilio" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo, Emilio, Ormonte)
Aria "Anch'io pugnar saprò" (Emilio)

- I,11 Recitativo "Arsace tu sarai" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo, Ormonte)
 Aria "Io ti levo l'impero" (Parténope)
- I,12 Recitativo "Lascia, deh, lascia" (Arsace, Rosmira, Armindo)
- I,13 Recitativo "Prence, di te mi lagno" (Rosmira, Armindo)
 Aria "Io seguo sol fiero" (Rosmira)

Acto II

- II,1 Sinfonía
 Coro "Con valorosa mano" (Parténope, Arsace, Rosmira, Emilio, Ormonte)
 Recitativo "Soccorso" (Parténope, Armindo)
 Sinfonía
 Recitativo "Emilio cadde, e. mi donaste voi" (Parténope)
 Coro "Vi circondi la gloria" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo, Ormonte)

Intermedio

- Sinfonía (III ,1)
- II,2 Accompagnato "Contro un pudico amor" (Emilio)
 Aria "Barbaro fato, sì" (Emilio)
- II,4 Recitativo "Ti bramo amico" (Arsace, Rosmira, Armindo, Emilio)
 Duetto "E vuoi con dure tempre" (Arsace, Rosmira)
- II,5 Recitativo "Che tumulto d'affetti" (Rosmira)
 Aria "Furie son dell'alma" (Rosmira)
- II,6 Aria "Poterti dir vorrei" (Arsace)
- II,7 Recitativo "Regina, Armindo" (Parténope, Armindo)
 Aria "Non chiedo, o luci vaghe" (Armindo)
 Recitativo "Più d'ogn'altro sarebbe" (Parténope)
 Aria "Qual farfalletta" (Parténope)
- II,8 Recitativo "Quanto godo Eurimene" (Rosmira, Armindo)
- II,9 Recitativo "Rosmira mia" (Arsace, Rosmira)
 Aria "Furibondo spira il vento" (Arsace)

Acto III

- III,1 Recitativo "Regina ti compiace" (Parténope, Arsace, Armindo, Emilio)
Quartetto "Non è incauto" (Parténope, Arsace, Armindo, Emilio)
- III,2 Recitativo "Parténope, Eurimene" (Parténope, Arsace, Rosmira, Armindo, Emilio)
Aria "Arsace, o Dio" (Rsmira)
Recitativo "Chi m'apre i lumi" (Parténope, Armindo, Emilio)
Aria "Spera, e godi" (Parténope)
- III,3 Recitativo "Parte Eurimene" (Arsace, Emilio)
Aria "La speme ti consoli" (Emilio)
- III,4 Recitativo "Rsmira, ove ti guida" (Arsace, Rsmira)
Aria "Ch'io parta?" (Arsace)
- III,5 Recitativo "Ormonte, ti destino" (Parténope, Armindo, Ormonte)
Aria "Nobil core" (Armindo)
- III,6 Recitativo "Non chiedo o miei tormenti" (Arsace)
Arioso "Ma quai note" (Arsace)
- III,7 Accompagnato "Cieli, che miro?" (Rsmira)
- III,8 Recitativo "Ma Parténope vien" (Parténope, Arsace, Rsmira)
Terzetto "Un core infedele" (Parténope, Arsace, Rsmira)
- III,10 Sinfonía
Recitativo "Olà, non piú dimora" (Parténope, Arsace, Rsmira, Armindo, Emilio, Ormonte)
Aria "Sì, scherza, sì" (Parténope)
Coro "D'Imeneo le belle tede" (Parténope, Arsace, Rsmira, Armindo, Emilio, Ormonte)

Ana Vieira Leite Soprano

Graduada da Haute École de Musique de Genève en 2020, a soprano portuguesa Ana Vieira Leite tamén recibiu o primeiro premio do "Concours International de Chant Baroque" de Froville. Particularmente activa no campo da música antiga, cantou papeis como Spesin en "Ordo Virtutum" de Hildegard von Bingen, Une Bohémienne en "As festas venecianas" de André Campra, a Música en "Orfeo" de Monteverdi e Lide en "O templo da gloria" de Rameau, e é membro fundador do conxunto O Bando de Surunyo, especializado en música dos séculos XVI-XVII. Cantou Cecilia en "Amore Siciliano" con Cappella Mediterranea, e debutou no Grand Théâtre de Genève co só de soprano en "Einstein on the Beach" de Philip Glass e Clorinda nunha adaptación infantil de "A Cinagenta" de Rossini. En concerto interpretou a "4ª Sinfonía" de Gustav Mahler con Joana Carneiro e Gábor Takács-Nagy, "Rückert Lieder" de Mahler con Thomas Haudorf. Antes de unirse á Haute École de Musique de Genève, Ana Vieira Leite obtivo unha licenciatura en canto, unha licenciatura en ópera e unha mestría en interpretación artística da ESMAE. Obtivo o primeiro premio do "Concurso de Canto dá Fundação Rotária Portuguesa", o primeiro premio do "Concurso Internacional Cidade de Almada" e o primeiro premio do "Prémio Helena Sá e Costa". Ana Vieira Leite comprácese en contar co apoio da Fundación Gulbenkian, a Fundación Mosetti e a Fundación GDA.

Helen Charlston Mezzosoprano

Helen Charlston gañou o primeiro premio no London Handel Singing Competition en 2018 e foi finalista no Grange Festival International Singing Competition en 2019. Foi "Rising Star" coa Orchestra of the Age of Enlightenment, e é membro da 10º edición 2021 de Le Jardin des Voix con Les Arts Florissants. Helen é BBC New Generation Artist e City Music Foundation Artist.

Entre os seus concertos más destacados atópanse "O Mesías" de Händel. "Reimagined" (London Händel Orchestra / Laurence Cummings); "A Paixón segundo San Mateo" de J. S. (Gabrieli Consort e Players); "Misa en Do" de Dussek (Academia de Música Antiga / Richard Egarr); "Misa en se menor" de Bach (Orquestra Filarmónica de Eslovenia / Stephen Layton). Os seus recitais como solista levárona a Wigmore Hall, Barbican Sound Unbound, Oxford Lieder, York Early Music Festival, Händel-festspiele Ache e Korčula Baroque Festival. Durante a pausa causada pola pandemia de COVID-19, encargou Isolation Songbook: unha colección de cancións de 15 compositores que responderon o bloqueo. O CD foi lanzado por Delphian Records en marzo de 2021. Os personaxes operísticos inclúen Messaggera & Prosperpina / "Orfeo" (Monteverdi), First Witch / "Dido e Eneas", Olga / "Eugene Onegin", Florence Pike / "Albert Herring", Ino / "Semele", Sara / "Tobias e o Anxo" (Dove), Dinah / "Trouble in Tahiti" (Bernstein), Dido / "Dido is Dead" (Rhiannon Randle) e Sarah / "Blue Electric" (Tom Smail). Helen comezou a cantar como corista e corista principal do Coro de Nenas da Abadía de St Albans. Estudou música e foi académica coral no Trinity College de Cambridge.

Hugh Cutting Contratenor

Hugh Cutting é actualmente membro do Royal College of Music International Opera Studio. É un ex estudante da coral de St John' s College, Cambridge, onde se graduó cunha licenciatura en Música con altas cualificacións e un título de Mestría Vocal no Royal College of Music. Os seus compromisos en concertos inclúen " English Concert" e "Kristian Bezuidenhout (Odes for a Queen", de Purcel), Collegium Vocale Gent e Philippe Herreweghe de xira por Europa ("Misa en se menor" de Bach), Polyphony e Stephen Layton ("A Paixón segundo San Juan" de Bach), "A Nuova Musica" e "David Bates" (Vésperas e motetes de Monteverdi), os Oxford Bach Soloists (Paixóns e cantatas de Bach), a RCM Baroque Orchestra e Ashley Solomon ("Oratorio da Ascensión de Bach"), e "Unha viaxe sefardí na música" no ciclo de concertos Kettle's Yard New Music, Cambridge. En ópera, os seus papeis inclúen Arsace en "Parténope" para Le Jardin des Voix con Les Arts Florissants, Bertarido en "Rodelinda" para RCM International Opera Studio, "Tolomeo" de Händel, The Boy / Angel 1 en "Written on Skin" de George Benjamin para RCM Spring Opera Scenes; Otton en "A coroación de Popea" de Monteverdi e Daemon en " Watt' s Kepler' s Trial" no V&A Theatre de Londres. Gravou odas reais de Purcell con The King's Consort e Robert King, xunto a Iestyn Davies e Carolyn Sampson, e arias barrocas alemás con Iestyn Davies e Fretwork para Signum Classics.

Alberto Miguélez Rouco

Contratenor

Alberto Miguélez Rouco estudou canto na Musik Akademie Basel, coa mezzosoprano Rosa Domínguez. En ópera, recentemente cantou Ottone de Händel no Innsbrucker Festwochen, "La divisione del mondo" de Legrenzi en Estrasburgo, "Nancy e Versailles", "Il ritorno d' Ulisse in Patria" de Monteverdi no Teatro Olimpico dei Vicenza e " Dido e Eneas" de Purcell. En setembro de 2019 gravou co seu conxunto Os Elementos a zarzuela barroca " Vendado é Amor, non é cego" de José de Nebra, para Glossa. Como solista de oratorio cantou "O Mesías" de Händel, "Ode for the birthday of Queen Anne" e "O triunfo do tempo e do desengano" (Festival Barroco de Trondheim), "A Paixón segundo San Juan" de Bach, "Il San Vito de Pasquini" (no Boston Early Music Festival), o "Requiem" de Michael Haydn, o "Oratorio de Nadal" de Saint- Saëns, a "Misa da Coroación" de Mozart, o " Stabat Mater" de Pergolesi, o "Gloria" de Vivaldi ou o "Che Deum" de Carpenter. Participa en masterclasses con Margreet Honig, Sara Mingardo, Mariella Devia, Philippe Jaroussky, Valérie Guillorit, Alessandro de Marchi, Sophie Daneman e Maria Cristina Kiehr, e traballa con directores como Paul Agnew, René Jacobs, Christophe Rousset, Gabriel Garrido, Lionel Sow ou Josep Pons. Actuou con orquestras como Le Concert des Nations, Hesperion XXI, Trondheim Baroque Orchestra, les Talens Lyriques, a Orquestra Sinfónica de Galicia, Ensemble Elyma. Desde 2020 é membro da Academia Vocal Philippe Jaroussky.

Jacob Lawrence

Tenor

A paixón de Jacob Lawrence polo canto comezou aos seis anos, cando se uniu ao coro do seu pai na Igrexa Escocesa de Melbourne, Australia. Despois de aparecer como tiple en varias tempadas con Opera Australia e realizar xiras de concertos en Australia e Europa cos seus pais, Jacob realizou estudos no Melbourne Conservatorium of Music e se graduó con honras en 2014. En 2016 mudouse a Europa para estudar na Schola Cantorum Basiliensis baixo a tutela de Gerd Türk. Jacob foi gañador do premio do Concurso de Canto Cesti 2020, do concurso Schloss Weissenbrunn Bovicelli 2020 e da décima edición de Le Jardin deas Voix en 2021. O seu repertorio operístico inclúe o papel principal en "Orfeo" de Monteverdi (Trigonale Alte Musik 2019, o proxecto "Lamento: Gare du Nord Basel" / Schwetzingen Schlosstheater 2017), Ubaldo en "Armida" de Haydn (Pinchgut Opera 2016), Eumete / Giove en "Il Ritorno d' Ulisse in Patria" (Pinchgut Opera 2019), Solato / Lucano / Liberto (Pinchgut Opera 2018) e Aeneas en "Dido e Eneas" (Royal Melbourne Philharmonic 2014). É membro de Vox Luminis, Profeti della Quinta e Le Miroir de Musique, e actuou con grupos como Folgas Ensemble, A Cetra, Voces Suaves, Göttingen Baroque Orchestra, Jerusalem Baroque Orchestra e Bern Vocale. Apareceu como tenor solista en "O Mesías" de Händel, Mattäuspassion e "A Misa en se menor" de Bach, "Vespro" de Monteverdi, "Krönungsmesse" de Mozart, así como en moitas das cantatas de J.S. Bach, e actuou como Evanxelista en "A Paixón segundo San Juan" de Bach con gran eloxio da crítica.

Matthieu Walendzik

Barítono

O barítono franco-polaco Matthieu Walendzik comeza na música no coro de nenos da Maîtrise Notre-Dame de París. Ao mesmo tempo que estudaba musicología na Sorbona, continuou a súa formación no coro de adultos da Maîtrise e logo no Conservatoire National Supérieur de París nas clases de canto de Valérie Guillorit e música de cámara de Anne Ile Bozec. Membro desde 2018 de Opera Fuoco, compañía lírica dirixida por David Stern, Matthieu Walendzik canta os papeis do Conde Almaviva en "As vodas de Fígaro" (Mozart), Riff en "West Side" (Bernstein), Russel en "Lady in the Dark" (Weill) así como Pandolfe en "Cinuenta" (Massenet) e Marcello en "A Bohème" (Puccini).

Participa en prestixiosas producións, nun repertorio que vai desde a música medieval ata a creación contemporánea, baixo a dirección de directores como David Reiland, Stephan MacLeod, Christophe Rousset, Sigiswald Kuijken & Hervé Niquet. É solista en "Die Schöpfung" (Haydn), as "Paixóns segundo San Juan / San Mateo", pero tamén cantatas (Bach), "Mesías" (Händel). Apegado ás súas raíces polacas, Matthieu Walendzik actúa en concertos de compositores polacos organizados na Embaixada de Polonia en Francia e en veladas benéficas, polas que recibiu o premio Nova Personalidade do Ano en 2019. É un dos gañadores da décima edición de Le Jardin des Voix. Neste contexto, canta o papel de Ormonde en Parténope de Händel.

William Christie

Dirección Musical

Clavecinista, director, musicólogo e profesor, William Christie é pioneiro no redescubrimiento e achegamento da música barroca francesa ao gran público. Orixinario de Buffalo e formado nas universidades de Harvard e Yale, a súa carreira tomou un xiro decisivo cando en 1979 formou Les Arts Florissants. Á cabeza deste conxunto instrumental e vocal, é en 1987 cando logra a súa consagración pública coa producción "Triunfo de Atys" de Lully, na Opéra - Comique de París, proxecto seguido doutros moitos éxitos centrados no repertorio barroco francés e europeo.

Entre as súas producións operísticas más recentes cabería destacar: "Rameau, maître à danser" creado no Théâtre de Caen e levada á Brooklyn Academ of Music; "Jephtha" (Händel) na Opéra National de Paris; e "Ariodante" na Ópera Estatal de Viena; "The Beggar's Opera" nunha xira europea; e "A coroación de Popea" (Monteverdi) no Festival de Salzburgo.

Como director invitado, William Christie aparece regularmente no festival de ópera de Glyndebourne (Julio César en 2018), e en salas de ópera como a Metropolitan Opera e a Opernhaus de Zúrich.

A súa abundante produción discográfica inclúe máis de 100 gravacións. As más recentes: "A coroación de Popea" (DVD), "Se vous vouliez un jour", e "Misa en se menor" (Bach) foron publicadas por harmonia mundi na colección "Les Arts Florissants".

Interesado por profundar no seu labor como formador, William Christie, xunto con Les Arts Florissants, creou en 2002 unha academia bienal para mozos cantantes: Lle Jardin des Voix. Desde 2007 é artista en residencia na Juilliard School of Music de Nova York.

En 2012, fundou o festival Dans les Jardins de William Christie nos seus propios xardíns do pobo francés de Thiré. William Christie legou os seus activos inmobiliarios á Fundación Les Arts Florissants – William Christie, creada en 2018.

Sophie Daneman

Dirección de Escena

Sophie Daneman estudou canto na Guildhall School of Music de Londres. Escoitámola en Rodelinda en Países Baixos, en Arianna e Giulio Cesar no Festival Händel de Gotinga, en "Pelléas et Mélisande" na Opéra-comique con Georges Prêtre, en "A clemencia de Tito" coa Orquestra Sinfónica de Barcelona., En "L'Anima do Filosofo" de Haydn na Opéra de Lausanne, no "Orfeo" de Monteverdi e "Dido e Eneas" na Staatsoper de Baviera, en "Theodora" de Händel en Nova York, París e Salzburgo, e na súa primeira Susanna ("As vodas de Fígaro") co Grange Park Opera. Participou en numerosas xiras con Les Arts Florissants. Cantou "Apolo e Dafne" no Florentine Musical Mai, o "Réquiem" de Fauré coa Colorado Symphony Orchestra, "As estacións" de Haydn en St. Louis e o "Allegro" de Handel coa Scottish Chamber Orchestra; colaborou coa Filarmónica de Berlín, o Festival Ache Händel, a Orquestra Barroca de Friburgo, a Orquestra de Cámara RIAS e o Festival de Beaune.

Sophie Daneman gravou os papeis principais de Theodora e "Acis e Galatea" con William Christie, "Rodelinda" de Handel e "Ottone in Villa" de Vivaldi. A súa discografía tamén inclúe tres volumes do lieder de Mendelssohn, un disco de lieder de Schumann e un disco de melodías de Noel Coward. Por último, gravou varias obras con Les Arts Florissants, incluídos os "Grands Motets" de Rameau e "Les Fêtes d'Hébé".

Recentemente recibiu unha gran acollida nunha versión de concerto de Castor and Pollux na Sáelle Pleyel.

Jean-Luc Taillefert

Diseño de escenario y vestuario

Despois de formarse como paisajista e actor en Laussane, e obter unha licenza de estudos teatrais en París VIII, pasou á escenografía e entrou na Ecole Supérieure d'Art Dramatique do Th. Nat. de Estrasburgo. Logo formouse en deseño de vestiario en GRETA en París. Deseña escenografía, vestiario e accesorios para espectáculos de directores dunha ampla variedade de orixes. Colabora habitualmente con Michel Toman (Jack, Tim et Iles invisibles, Noce et Panosse, Les Mamies ne font pas dans a dentelle), Benjamin Knobil (Les Aveugles, Crime et Châtiments, L'Amour Masqué, A Putain de l'Ohio, Les Clochards Célestes), Gianni Schneider (Lulu, Les Trois Sœurs, Visage de Feu, Le Nom), Jean-Yves Ruf (Bab e Sande), Jean-Luc Borgeat, Michel Voïta, Nicolas Rossier e Geneviève Pasquier, Nathalie Lannuzel. Pero tamén en Francia con Thierry Pillon, Jacques David, Jean-Luc Annaix, Christophe Rouxel entre outros. Desde 2007 responde a encargos semestrais de Cledar da Vallée de Joux para a súa Teatro de verán (dirixido por Michel Toman, Hélène Cattin, Thierry Crozat). Ademais das súas actividades teatrais, en 2004 deseñou a escenografía da exposición "Napoleón e o mar" no Museo Marítimo Nacional de París e en 2008 reorganizou os espazos públicos (foro, vestíbulo, bar) do Escenario Nacional A Passerelle de Saint - Brieuc. Desde 2010 colabora con l'éternel éphémère (director artístico Thierry Pillon) en Nantes na realización do evento entre teatro e ópera: Les Art' Scènes.

Les Arts Florissants

Fundada en 1979 por William Christie, Les Arts Florissants converteuse nunha das agrupacións barrocas vocais e instrumentais más solicitadas do mundo.

Conxunto de cantantes e instrumentistas especializados na interpretación de música barroca con instrumentos de época, Les Arts Florissants xogou un papel pioneiro na recuperación do repertorio barroco dos séculos XVII e XVIII. Baixo a batuta de William Christie e Paul Agnew, o conxunto ofrece ao redor de cen concertos e funcións de ópera nas salas más prestixiosas de Francia e o resto do mundo, interpretando óperas e oratorios, escenificadas ou en versión semi-escénica, así como concertos a gran escala, música de cámara ou recitais.

Les Arts Florissants lanzou varios programas educativos para mozos músicos: a Academia de "Le Jardin des Voix" para mozas cantantes creada en 2002; unha colaboración con The Juilliard School desde 2007; e o programa "Arts Flo Juniors" para os estudiantes de conservatorio.

Tamén organiza numerosos eventos destinados a crear novas audiencias.

Para dar a coñecer o seu amplio repertorio, dispoñen dunha impresionante discografía con preto de 100 gravacións (CD e DVD), especialmente coa súa propia colección en colaboración con Harmonia Mundi.

Con residencia na Philharmonie de París desde 2015, Les Arts Florissants tamén estableceu un forte vínculo en Vendée, unha rexión de Francia onde William Christie fixo o seu fogar. De feito, no pobo de Thiré, onde vive, inaugurouse o Festival Dans les Jardins de William Christie en 2012 en colaboración co Conseil départemental da Vendée. Este lugar converteuse no núcleo de actividade de Les Arts Florissants, con importantes proxectos. O 2017 foi un ano crucial neste aspecto, co establecemento de Le Jardin des Voix en Thiré, a creación dun Festival de Primavera dirixido por Paul Agnew e o galardón do selo nacional «Centre culturel de Rencontre». En 2018 creouse a Fundación Les Arts Florissants – William Christie. William Christie regalou a súa propiedade completa de Thiré á Fundación.

Les Arts Florissants recibe o apoio económico do Estado francés, da Dirección Rexional de Asuntos Culturais (DRAC), do Departamento da Vendée e a Rexión Pays da Loire. A agrupación foi artista en residencia na Philharmonie de París desde 2015. Aline Foriel-Destezet patrocina a tempada artística. A Selz Foundation e The American Friends of Les Arts Florissants son os seus principais patrocinadores.

XUNTA DIRECTIVA DE AMIGOS DA ÓPERA DA CORUÑA

Presidenta

Natalia Lamas Vázquez

Vicepresidente

José María Paz Gago

Secretaria

María Luisa Iglesias López

Tesorera

Carmen Granados Cabezas

Vogais

Luis Loureiro Ínsua José M. Fuciños Sendín

EQUIPO TÉCNICO

Administrativa

Ana Isabel Díaz Loureiro

Producción

Nuria García Montiel

Director Artístico da Programación Lírica de A Coruña

César Wonenburger

A Asociación Amigos da Ópera de A Coruña é miembro de

Próximos espectáculos

CONCERTOS E RECITAIS

"María José Moreno e Carlos Álvarez, feliz rencontro", Xoves 14 de outubro, Teatro Rosalía de A Coruña (20h.)

María José Moreno, soprano; Carlos Álvarez, barítono.

Orquesta Gaos

Fernando Briones, director

OUTROS EVENTOS

Curso de Interpretación Vocal a cargo de Mariella Devia, do 4 ao 9 de outubro, Conservatorio Superior de Música da Coruña.

Concerto de final dE curso de Mariella Devia, 9 de outubro Auditorio de Afundación.

ACTIVIDADES PARALELAS

Ciclos de cinema, proxeccións de ópera, recitais, coloquios e conferencias. Auditorio de Afundación.

Venta de entradas y más información en:

www.amigosoperacoruna.org

Organiza

Amigos de la Ópera

Colaboran

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

CONSORCIO PARA LA PROMOCIÓN DE LA MÚSICA